

[Kristen Amby.]

periode, lad saa ogsaa dette opløse sig. Nu forhandler vi om vigtige økonomiske Ting, der virkelig ogsaa angaar Folkets Velfærd, og det skal vi, det er vor Pligt, og det gøres i ramme Alvor. Den Slags Problemer har vi altsaa endnu ikke smidt Tøjlerne over for. Men lige saa vigtige som de økonomiske Problemer, — og de er vigtige, de vedrører nemlig Folkets daglige Liv, vedrører Brødet —, lige saa vigtigt er min Sandten Spørgsmaalet om Retten i Landet. Mennesket lever jo heller ikke i den Henseende af Brød alene. Derfor vil jeg haabe, at den højtærede Finansminister med den Støtte, det maa give ham, at et stort Parti, og jeg har vel ogsaa Lov til at sige et Parti, der støtter Regeringen, nu fremsætter Forslag til Beslutning herom, vil være med til at gennemføre en Ændring, og idet man saaledes henstiller til Finansministeren at gøre det, haaber jeg, at den højtærede Finansminister vil opfatte Forslaget i den Aand, hvori det er stillet.

Jeg finder Anledning til ganske kort at komme med et Par Bemærkninger til den Betænkning, der er afgivet, og som jo Medlemmerne har set. Udvalget har naturligvis givet sine Grunde for, hvorfor man ikke vil have Anke. Det har først sagt, at man ikke ønsker Anke til de almindelige Retter, fordi de derved vil blive overbebyrdet, og man har direkte spurgt Højesterets Præsident, og han har svaret, at det kan Højesteret slet ikke have med at gøre. Over for de Mennesker, der fremkommer med den Slags Argumenter, vil jeg gerne sige, at der er ikke noget, der hedder, at man ikke kan, hvis det er nødvendigt. Det er nu een Ting, men det er ogsaa muligt, at Appel til de almindelige Retter ikke vilde være formaalstjenlig. Men saa har man sagt, at Nedsættelsen af en særlig Ankeinstans maa fraaades, fordi — siger man — det næppe er muligt at give Ankeinstansen en saadan S sammensætning, at den virkelig er kompetent til at bedømme disse Sager. Det forstaar jeg overhovedet ikke. Jeg vilde roligt lægge det i tre Dommeres Haand, og jeg havde nær sagt, at jo mindre sagkyndige, altsaa specialsagkyndige, med Hensyn til den eller den Tjenestemandsgren, de er, des bedre. Det er altsaa ikke et Argument. Yderligere siger man, at man heller ikke kan blive færdig med Sagerne i rimelig Tid. Det er vel heller ikke det, det drejer sig om. Det, det drejer sig om, er, at Sagerne bliver afgjort rigtigt og forsvarligt ud fra et Rets-synspunkt. Jeg finder, det er et meget løst Grundlag, denne Betæknings Syn hvi-

ler paa, og jeg finder ikke, at der i de Indvendinger, der er gjort, overhovedet er noget Grundlag for Rigsdagen til ikke at skulle ønske denne Lov optaget til Revision.

Med disse Bemærkninger vil jeg gerne anbefale det høje Tings Medlemmer at støtte Vedtagelsen af dette Forslag til Beslutning.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Den Fremstilling, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har givet af det, der foregik her i Rigsdagen i Foraaret, da denne Sag blev drøftet, er fuldstændig korrekt, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind derpaa. Det er rigtigt, at jeg paa Foranledning af den Drøftelse, der dengang fandt Sted, nedsatte et saadant sagkyndigt Udvalg med Kammeradvokaten som Formand, og dette Udvalgs Betænkning vil være de ærede Medlemmer bekendt. Naar jeg paa Grundlag af dette Udvalgs Betænkning fandt at maatte følge den Indstilling, som der blev gjort, var det naturligvis for det første under Indtryk af, at de paagældende som Resultat af deres Overvejelser kom til den Slutning, at det vilde være det rigtigste at blive staaende ved Loven i den Form, Rigsdagen i sin Tid havde givet den, dernæst ogsaa under Hensyn til det Argument, som det ærede Medlem anførte, at f. Eks. Spørgsmaalet om en Tjenestemand's Afskedigelse, som nu er henlagt til denne Domstols Afgørelse, normalt tilkommer Administrationen, hvor der jo heller ikke er to Instanser som ved Domstolene. Jeg erkender imidlertid, at det ikke er heldigt, at der stadig er Uro om en Domstol, saadan som der ogsaa efter denne Udvalgsbetænkning har været det om Tjenestemandsdomstolen.

Jeg skal slet ikke komme ind paa nogen Betragtning over de enkelte Sager, kun sige, at det er jo meget vanskeligt for udenforstaaende at bedømme noget saadant, selv om man læser Sagen og dens Præmisser, men det er klart, at hvis betydelige Kredse af Befolkningen har den Opfattelse, at de anklagede her ikke bliver behandlet lige, saaledes som det ærede Medlem sagde det, opstaar der Grundlag for en Diskussion om denne Domstol, og Domstole bør helst ikke være Genstand for Diskussion i det daglige Liv.

Jeg skal under disse Omstændigheder ikke modsætte mig, at Spørgsmaalet om en Revision af Ordningen tages op paa ny.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Kristen Amby): Jeg skal kun takke den højtærede Finansminister for hans Beredvillig-